

Uitspraak Raad van Tucht

klachtnummer 294-2019

uitspraakdatum: 17 maart 2020

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg

inzake de klacht van

X. (voorheen: **Y en YZ**) te **XX** (hierna: klagster)

tegen

I. Z. kantoorhoudend te **XY** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klagster heeft op 16 april 2019 bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde voorzien van bijlagen.

1.2 De op grond van artikel 9 van het vanaf 1 januari 2019 geldende Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation is afgewezen.

1.3 Beklaagde heeft op 17 juni 2019 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.4 Klagster heeft een conclusie van repliek ingediend. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden te Culemborg op de zitting van de Raad van 3 december 2019. Daarbij zijn verschenen en gehoord B. (hierna: B.) en C. C. (hierna: C.) namens klagster, bijgestaan door E., alsmede beklaagde, bijgestaan door F.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het dossier en hetgeen over en weer door partijen is gesteld en niet of onvoldoende is weersproken, neemt de Raad, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.1 Beklaagde is handelend onder de naam "A." als belastingconsulent werkzaam te XY en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RBC" ingeschreven.

2.2 B. en C. exploiteerden tot april 2017 onder de naam "YZ." een webshop in feestartikelen. In april

2017 is de rechtsvorm van de onderneming gewijzigd in een besloten vennootschap: "Y.". De naam Y. is inmiddels gewijzigd in "X.". Waar hierna de kwalificatie "klaagster" wordt gebruikt wordt daarmee – afhankelijk van de omstandigheden – gedoeld op de vennoten van YZ. danwel op Y./X..

2.3 Klaagster is vanaf medio maart 2013 cliënt van beklaagde. Bij de intake in 2013 heeft beklaagde met klaagster de aard en achtergronden van de bedrijfsvoering van klaagster besproken. Beklaagde was er sindsdien mee bekend dat klaagster ook leveringen van goederen verricht aan particuliere afnemers in andere Lidstaten van de Europese Unie dan Nederland, waaronder België.

2.4 Beklaagde verricht vanaf medio maart 2013 als financieel dienstverlener werkzaamheden voor klaagster. Hij heeft daarvoor jaarlijks opdrachtbevestigingen aan klaagster verstrekt. Voor de jaren 2015, 2016 en 2017 hielden de door klaagster aan beklaagde verstrekte opdrachten onder meer in het "controleren van de financiële administratie" en "het samenstellen van de jaarrekening". Het daarbij door beklaagde aangegeven uitgangspunt was steeds:

"Wij baseren ons op de door u te verstrekken gegevens. U bent verantwoordelijk voor de juistheid en de volledigheid van de aan ons ter beschikking gestelde informatie en het voeren van een adequate administratie."

In de opdrachtbevestigingen is steeds vermeld dat 'overige werkzaamheden' apart in rekening zullen worden gebracht, en dat beklaagde is aangesloten bij het Register Belastingadviseurs en als zodanig zijn werkzaamheden uitoefent in overeenstemming met het Reglement Beroepsuitoefening.

In de opdrachtbevestiging voor het jaar 2016 staat verder als uitgangspunt vermeld:

"De financiële administratie en de aangifte Omzetbelasting worden door uzelf verzorgd."

In de opdrachtbevestiging voor het jaar 2017 staat daarvoor als uitgangspunt vermeld:

"De financiële administratie van de vennootschap wordt door uzelf verzorgd."

2.5 Bij de op 27 mei 2016 door klaagster ondertekende opdrachtbevestiging zijn per email aan klaagster de Algemene Voorwaarden (AV) van A. verstrekt. In artikel 5 van de AV is opgenomen dat de opdrachtgever (klaagster) alle informatie aan de opdrachtnemer (beklaagde) verstrekt waarvan opdrachtgever redelijkerwijs kan weten dat de opdrachtnemer deze nodig heeft voor het correct uitvoeren van de opdracht, en dat opdrachtgever opdrachtnemer onverwijld informeert omtrent feiten en omstandigheden die in verband met de uitvoering van de opdracht van belang kunnen zijn. Verder is in artikel 6 van de AV opgenomen dat opdrachtnemer de werkzaamheden naar beste vermogen en als een zorgvuldig handelend beroepsbeoefenaar zal uitvoeren.

2.6 Voor de vaste werkzaamheden declareerde beklaagde aan klaagster een jaarlijks bedrag van circa € XXX exclusief BTW.

2.7 Beklaagde heeft voor klaagster onder meer de jaarrekeningen voor de jaren 2015, 2016 en 2017 samengesteld. Deze werden vervolgens steeds door beklaagde met klaagster besproken. Van deze besprekingen en de daarin eventueel gemaakte afspraken werden door beklaagde geen gespreksnotities of een andere vorm van vastlegging aan klaagster verstrekt.

2.8 Klaagster heeft voor het jaar 2015 gespecificeerde zogenoemde ‘CSV’ bestanden bij beklagde aangeleverd, waaruit bleek van een totaalbedrag aan verkopen door klaagster aan in België woonachtige of gevestigde afnemers van € XXX. Omdat dit bestand zo omvangrijk was (meer dan 40.000 regels) kon belanghebbende dit tegen de overeengekomen voorwaarden (2.5) niet gespecificeerd controleren, en controleerde hij alleen de aansluiting van de omzet van de administratie met de door klaagster zelf in de ingediende kwartaalaangiften omzetbelasting vermelde omzet.

2.9 Beklaagde heeft naast de hiervoor onder 2.4 bedoelde uitdrukkelijk benoemde werkzaamheden, naar aanleiding van bevindingen bij het samenstellen van de respectieve jaarrekeningen (aansluitverschillen omzet), onder de noemer ‘overige werkzaamheden’ voor de jaren 2016 en 2017 suppletieaangiften omzetbelasting opgesteld, welke werkzaamheden beklagde afzonderlijk heeft gedeclareerd aan klaagster. De kwartaalaangiften omzetbelasting werden door klaagster zelf verzorgd. In deze aangiften werd (op één uitzondering van een gering bedrag na) geen melding gemaakt van afstandsverkopen binnen de EU.

2.10 Tijdens een halfjaarlijkse controle begin september 2017 heeft beklagde een verschil in omzet tussen de winst- en verliesrekening en de kwartaalaangiften omzetbelasting geconstateerd. In zijn e-mail aan klaagster van 22 september 2017 schrijft beklagde onder meer:

“3. Uit de winst- en verliesrekening blijkt een omzet van € XXX. Er is voor de BTW over het 1e en 2e kwartaal aangegeven € XXX. Dat is een verschil van € XXX omzet.

a. Hoeveel omzet binnen de EU is er in het 1e halfjaar geweest?”

Namens klaagster antwoordt C. op 2 oktober 2017:

“a. Hoeveel omzet binnen de EU is er in het 1^e halfjaar geweest?

Aan de hand van E- boekhouden en deze moet leidend zijn is dat XXX.”

Daarop vraagt beklagde aan klaagster:

“Wil je een overzicht vanuit de webshop mailen m.b.t. de omzet EU per land over het 1^e halfjaar?”

Klaagster antwoordt daarop:

“Is dit relevant ook al verkopen wij veel aan België met 21% BTW? Dit kost namelijk erg veel tijd om dit te exporteren en te filteren, daarnaast lopen alle facturen automatisch door in E-boekhouden, dus deze moet leidend zijn.”

In zijn e-mail van 6 oktober 2017 besluit beklagde de correspondentie over dit onderwerp met de opmerking aan klaagster:

“M.b.t. de verkopen buiten NL mag je deze laten zitten. Het is inderdaad niet de bedoeling dat je daar veel tijd aan moet besteden.”

2.11 Klaagster heeft over haar omzet in de jaren tot en met 2017 – ook voor zover deze werd behaald met verkopen aan particulieren in andere Lidstaten van de EU – steeds Nederlandse BTW berekend.

2.12 Tijdens de bespreking van de jaarrekening 2017 op 5 april 2018 is door beklagde met betrekking tot zogenoemde 'afstandsverkopen' expliciet het voor België geldende grensbedrag vermeld.

2.13 Vervolgens werd duidelijk dat klaagster reeds vanaf medio 2016 het drempelbedrag voor afstandsverkopen aan België (€ XXX) had overschreden. Op 30 april 2018 is klaagster door de Nederlandse fiscus erover geïnformeerd dat de Belgische belastingautoriteiten gegevens hadden opgevraagd over de omzet van klaagster. Als gevolg daarvan heeft klaagster zich in België moeten registreren.

2.14 De Belgische belastingautoriteiten hebben de door klaagster ten onrechte niet in België aangegeven omzetbelasting bij haar nageheven. Daarbij is tevens aan beklagde een boete opgelegd (na vermindering: € XXX) en is aan klaagster rente in rekening gebracht (€ XXX). De ten onrechte in Nederland aangegeven en afgedragen omzetbelasting is door beklagde namens klaagster teruggevraagd en inmiddels terugontvangen.

2.15 Op 1 juni 2018 schrijft beklagde in een email aan klaagster onder meer:

"Heren,

Bijgaand doe ik jullie een document toekomen waarin staat vermeld wat de grensbedragen per land zijn m.b.t. de afstandsverkopen aan niet belastingplichtigen.

Zodra jullie over deze grens komen dienen jullie jezelf te laten registreren in de desbetreffende land, het BTW percentage van dat land in rekening te brengen en in het desbetreffende land de BTW af te dragen.

Middels de volgende link kunnen jullie de actuele grensbedragen blijven volgen:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/taxation/vat/traders/vat_community/vat_in_ec_annexi.pdf

Ik adviseer jullie om de grensbedragen nauwlettend in de gaten te houden."

2.16 Op 31 mei 2018 stelt klaagster in een email aan beklagde voor het eerst dat beklagde nalatig is geweest in zijn dienstverlening. C. schrijft namens klaagster onder meer:

"In de bijlage vind je de brief van de Belastingdienst met het verzoek om informatie over de Belgische verkopen. Je onderstaande email is in principe akkoord, indien de kosten voor het terugvragen van de Nederlandse BTW worden gedeeld. Dit omdat er geen duidelijke communicatie is geweest over het drempelbedrag van omzet naar België en er helaas ook niks op papier is gezet m.b.t. deze vragen/punten."

2.17 Op 16 april 2019 heeft klaagster vervolgens de onderhavige klacht(en) tegen beklagde bij de Raad ingediend.

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Klaagster verwijt beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

3.1.1 handelen in strijd met artikel 1, eerste lid, van het Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklagde:

a. bij het indienen van de suppletie aangiften omzetbelasting over de jaren 2016 en 2017 heeft nagelaten te controleren of het voor België geldende drempelbedrag voor als afstandsverkopen aan particulieren en niet-belastingplichtige lichamen aan te merken leveringen (€ XXX) in die jaren werd overschreden;

b. klaagster te laat schriftelijk en concreet heeft geadviseerd over de risico's ter zake van het overschrijden van de drempelbedragen afstandsverkopen.

3.1.2 handelen in strijd met artikel 7, derde lid, RBU doordat beklagde:

a. zich niet van dienstverlening heeft onthouden, terwijl hij niet beschikte over de gegevens die hij redelijkerwijs voor zijn dienstverlening aan klaagster nodig had.

3.2 Partijen hebben voor hun standpunt aangevoerd wat is vermeld in de van hen afkomstige stukken en hetgeen zij daaraan ter zitting hebben toegevoegd.

3.3 Klaagster concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.4 Beklaagde concludeert tot ongegrondverklaring van de klachten.

4. Beoordeling van de klacht(en)

Toepasselijk Reglement en ontvankelijkheid

4.1 Met ingang van 1 januari 2019 is voor de tuchtrechtspraak van de Vereniging een nieuw Reglement, het Reglement Tuchtrechtspraak RB van kracht geworden. De onderhavige klacht van klaagster is bij de Raad ontvangen op 16 april 2019, zodat op de afhandeling daarvan het vanaf 1 januari 2019 geldende RTRB van toepassing is. De Raad acht op grond van hetgeen is vastgesteld onder 2.16 en 2.17, de klacht tijdig ingesteld.

De klachten onder 3.1.1

4.2 Artikel 1 RBU luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

4.3 Voor de jaren waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, bepaalt het op artikel 10a Algemene wet inzake rijksbelastingen gebaseerde artikel 15 Uitvoeringsbesluit omzetbelasting in het eerste lid:

“Zodra de belastingplichtige constateert dat hij een aangifte over een tijdvak in de afgelopen vijf kalenderjaren onjuist of onvolledig heeft gedaan waardoor te veel of te weinig belasting is betaald, is hij gehouden alsnog bij wijze van suppletie de juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen te verstrekken.”

Het niet (tijdig) doen van bovenvermelde suppletie wordt aangemerkt als een overtreding.

4.4 Klaagster verwijt beklaagde dat hij bij het indienen van de suppletie aangiften omzetbelasting over de jaren 2016 en 2017 heeft nagelaten te controleren of het voor België geldende drempelbedrag voor als afstandsverkopen aan particulieren en niet-belastingplichtige lichamen aan te merken leveringen (€ XXX) in die jaren werd overschreden. Tevens stelt klaagster dat beklaagde onvoldoende en onvoldoende duidelijk met klaagster heeft gecommuniceerd over de toepasselijke wet- en regelgeving met betrekking tot afstandsverkopen en over de onderlinge taakverdeling bij het toezicht op de vraag of daarbij drempelbedragen werden overschreden.

4.5 Beklaagde stelt daartegenover dat hij jaarlijks bij de bespreking van de jaarrekening van klaagster aan B. en/of C. heeft gevraagd of in het betreffende jaar een relevant drempelbedrag of relevante drempelbedragen voor afstandsverkopen werd of werden overschreden. Tevens verzocht hij klaagster – zo stelt beklaagde – hem te informeren wanneer een drempelbedrag zou worden overschreden. Met klaagster was besproken – aldus nog steeds beklaagde – dat klaagster zelf zou bijhouden of drempelbedragen voor afstandsverkopen werden overschreden. Uit de hem door klaagster ter beschikking gestelde informatie was niet af te leiden dat daarvan in enig jaar sprake was. Beklaagde wijst er in dat verband op dat bij de door klaagster zelf opgestelde kwartaalaangiften omzetbelasting 2016 en 2017 onder vraag 3c “installatie/afstandsverkopen binnen de EU” van de aangiftebiljetten geen bedragen werden vermeld. Tevens stelt beklaagde dat – nu hij in het register van het RB is ingeschreven als RBc, Register Belastingconsulent – voor zijn handelingen een ander, minder streng, toetsingskader heeft te gelden dan voor een ‘regulier’ lid, Register Belastingadviseur, van het RB.

De klacht vermeld onder 3.1.1. letter a

4.6 Zoals klaagster terecht stelt behoort het tot de zorgvuldige uitoefening van het beroep door een lid van het RB dat het lid zorgt voor een duidelijk vastlegging van de door een cliënt aan het lid verstrekte opdracht. De Raad overwoog in dat verband al eerder (zaak 704-2017):

“4.2 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. De Raad acht het verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door het RB-lid daarvoor aangewezen.” (704-2017)

4.7 Hetgeen de Raad heeft overwogen met betrekking tot de vastlegging van de door een cliënt aan een lid verstrekte opdracht, heeft evenzeer te gelden met betrekking tot een latere wijziging (aanvulling, uitbreiding of beperking) van de eerder verstrekte opdracht of van een (nader) overeengekomen taakverdeling tussen het lid en zijn cliënt. Ook hierbij is het aan het lid om ervoor te zorgen dat deze wijzigingen of (nadere) afspraken op een voor beide partijen duidelijke wijze worden vastgelegd en met de cliënt worden gecommuniceerd. De achtergrond voor deze regel is dat het lid zich ervoor dient in te spannen dat wordt voorkomen dat bij zijn cliënt schade, of een anderszins nadelig situatie, zou kunnen ontstaan als gevolg van onduidelijke (werk-) afspraken tussen het lid en zijn cliënt.

4.8 Niet in geschil is dat beklaagde aan klaagster jaarlijks een opdrachtbevestiging heeft verstrekt. Evenmin is in geschil dat klaagster aan beklaagde opdracht heeft gegeven werkzaamheden te verrichten bij het indienen van de suppletieaangiften omzetbelasting over de jaren 2016 en 2017,

waarvoor beklaagde bij klaagster afzonderlijk heeft gedeclareerd.

4.9 Ook is tussen partijen niet in geschil dat beklaagde op enig moment in 2015 gesproken heeft over drempelbedragen voor zogenoemde afstandsverkopen. Klaagster en beklaagde verschillen er echter over van mening in welke mate dat heeft plaatsgevonden. Klaagster meent dat deze drempelbedragen slechts in het algemeen en 'en passant' zijn besproken. Beklaagde stelt dat er meer uitvoerig over drempelbedragen is gesproken. In ieder geval tijdens de bespreking van de jaarrekening van klaagster op 5 april 2018 is door beklaagde expliciet het voor afstandsverkopen in België geldende drempelbedrag van € XXX genoemd.

4.10 De raad overweegt over de klacht als volgt.

4.11 Beklaagde was er vanaf 2013 mee bekend dat klaagster ook leveringen van goederen verrichte aan particuliere afnemers in andere Lidstaten van de Europese Unie dan Nederland, waaronder België (2.3). Beklaagde heeft in dat verband in 2015 in meer of minder algemene zin met klaagster gesproken over voor verkopen aan particulieren in andere lidstaten van de EU geldende drempelbedragen (afstandsverkopen). Tevens heeft beklaagde de opdracht van klaagster aanvaard om de suppletieaangiften omzetbelasting voor, in ieder geval, de jaren 2016 en 2017 te verzorgen.

4.12 Met betrekking tot de uitvoering van de opdracht van de suppletieaangiften is kennelijk verschil van inzicht ontstaan over hetgeen beklaagde en klaagster in dat verband van elkaar mochten verwachten. Ter zitting heeft de Raad geen nadere duidelijkheid kunnen verkrijgen over hetgeen de facto tussen beklaagde en klaagster is afgesproken.

4.13 Anders dan beklaagde kennelijk stelt, zijn voor de beantwoording van de aan de Raad voorgelegde (tuchtrechtelijke) vraag, te weten of beklaagde in overeenstemming met artikel 1.1 RBU heeft gehandeld, de bepalingen van de door beklaagde gehanteerde AV niet doorslaggevend. Deze beogen immers de civielrechtelijke verhouding tussen beklaagde en klaagster te regelen. Zoals uit hetgeen hiervoor onder 4.7 is overwogen volgt had het op de weg van beklaagde gelegen om door middel van duidelijke vastlegging en communicatie van de afspraken, te trachten misverstanden met betrekking tot de nader overeengekomen werkzaamheden van beklaagde in het kader van de suppletieaangiften te voorkomen. Dit geldt te meer nu het doen van een suppletieaangifte omzetbelasting krachtens de geldende wet- en regelgeving verplicht is en het – hoewel daartoe wel aanleiding bestaat – niet doen, niet juist doen of niet tijdig doen van een dergelijke suppletie voor klaagster (aanzienlijke) nadelige gevolgen kan hebben. Dat beklaagde de bedoelde duidelijke vastlegging en communicatie van de afspraken heeft nagelaten valt hem in tuchtrechtelijke zin aan te rekenen.

4.14 Verder overweegt de Raad dat beklaagde bij een zorgvuldige uitoefening van het beroep van belastingadviseur naar aanleiding van de onder 2.10 vermelde e-mails, nadere vragen had behoren te stellen aan klaagster met betrekking tot de door klaagster verrichte afstandsverkopen. In plaats van klaagster aan te geven niet te veel tijd te besteden aan het uitzoeken van de omvang van de buiten Nederland verrichte verkopen, had beklaagde naar aanleiding van de gegeven antwoorden juist moeten doorvragen. Ook dat is belanghebbende aan te rekenen. Dat in de door belanghebbende zelf opgestelde kwartaalaangiften omzetbelasting, op één enkele uitzondering na, geen melding werd gemaakt van afstandsverkopen, maakt het voorgaande niet anders. Ook onder die omstandigheid had beklaagde in dit geval door moeten vragen bij klaagster.

4.15 Naar beklaagde stelt heeft hij jaarlijks bij de bespreking van de jaarrekening de kwestie van de afstandsverkopen besproken en klaagster expliciet gevraagd naar de omvang van die verkopen, en in welke EU Lidstaat die afstandsverkopen waren gerealiseerd. De werkwijze van beklaagde daarbij is, aldus beklaagde, dat indien bij het samenstellen van de jaarrekening blijkt dat er een suppletieaangifte omzetbelasting dient te worden gedaan, dat hij dat aan de orde stelt bij het bespreken van de het jaarverslag en daarbij met de cliënt afspraken maakt wie de betreffende suppletie zal gaan doen, beklaagde of de cliënt, waarbij in 99% van de gevallen beklaagde uiteindelijk de suppletieaangifte opstelt.

4.16 Beklaagde verstrekke aan klaagster geen verslag van hetgeen bij de bespreking van de diverse jaarrekeningen werd besproken, ook niet – zo verklaarde beklaagde desgevraagd ter zitting van de Raad - indien daarbij belangrijke zaken aan de orde waren gekomen. Voor zover door beklaagde voor intern gebruik bedoelde aantekeningen werden gemaakt, zijn deze door beklaagde niet in het geding gebracht.

4.17 Ook van hetgeen door beklaagde en klaagster tijdens de bespreking van de jaarrekeningen over de jaren 2015 (in 2016) en 2016 (in 2017) de facto is besproken, en óf beklaagde daarbij klaagster uitdrukkelijk heeft bevraagd naar de aanwezigheid en de omvang van afstandsverkopen, heeft de Raad ter zitting geen nadere duidelijkheid kunnen verkrijgen. Klaagster exploiteert een webwinkel met internationale leveringen van goederen. Beklaagde was daarvan op de hoogte. Klaagster had in de op de klacht betrekking hebbende jaren 2016 en 2017 een aanzienlijke omzet (2.10). Onder deze omstandigheden had beklaagde, in aanmerking genomen hetgeen de Raad in 4.7 heeft overwogen, niet mogen nalaten de essentialia van die besprekingen en de daarbij gemaakte afspraken vast te leggen. Bij gebreke hiervan heeft in het kader van deze klachtbehandeling te gelden dat beklaagde zijn stelling dat hij klaagster jaarlijks over de afstandsverkopen heeft bevraagd, niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.18 Anders dan beklaagde stelt is er in het RBU geen regel die ertoe strekt voor beoordeling van de gedragingen van een lid dat de titel 'Rbc' voert een ander – minder streng – toetsingskader te hanteren dan voor een lid dat de titel 'RB' voert. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat beklaagde in zijn opdrachtbevestigingen aan klaagster steeds – ongeclausuleerd – heeft vermeld dat beklaagde is aangesloten bij het Register Belastingadviseurs en als zodanig zijn werkzaamheden uitoefende in overeenstemming met het Reglement Beroepsuitoefening.

4.19 Op grond van al het voorgaande acht de Raad de klacht vermeld onder 3.1.1 letter a gegrond.

De klacht vermeld onder 3.1.1. letter b

4.20 In dit deel van de klacht verwijt klaagster beklaagde dat hij haar te laat schriftelijk en concreet heeft geadviseerd over de risico's ter zake van het overschrijden van de drempelbedragen afstandsverkopen.

4.21 Beklaagde heeft in ieder geval tijdens de bespreking met klaagster op 5 april 2018 de voor afstandsverkopen geldende drempelbedragen uitdrukkelijk besproken (2.12) en daarover op 1 juni 2018 aan klaagster schriftelijk bericht (2.15). Echter was het voor België geldende drempelbedrag reeds in de loop van 2016 overschreden op grond waarvan toen reeds fiscaal actie had dienen te worden ondernomen. Op grond van hetgeen de Raad hiervoor heeft overwogen onder 4.12 en 4.17 acht de Raad niet aannemelijk gemaakt dat door beklaagde reeds eerder is gewezen op het belang van het signaleren

van het overschrijden van drempelbedragen voor afstandsverkopen door klaagster. Aldus heeft beklagde klaagster te laat geïnformeerd.

4.22 De Raad acht de klacht vermeld onder 3.1.1 letter b gegrond.

De klacht onder 3.1.2

4.23 Klaagster verwijt beklagde dat hij zich niet van dienstverlening heeft onthouden, terwijl hij niet beschikte over de gegevens die hij redelijkerwijs voor zijn dienstverlening aan klaagster nodig had.

4.24 Artikel 7, derde lid van het RBU luidt:

“Een lid onthoudt zich van dienstverlening indien hij niet de gegevens heeft verkregen die hij redelijkerwijs nodig heeft.”

In de toelichting dit op artikelonderdeel is te lezen:

Dit geldt zowel voor de gegevens benodigd voor de eigenlijke werkzaamheden als voor de gegevens benodigd voor de afronding van het klantenonderzoek. Ook wanneer het in het vorige lid bedoelde “nader onderzoek” niet de twijfel aan juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens in voldoende mate heeft kunnen wegnemen dient een lid zich van dienstverlening te onthouden.”

4.25 Beklaagde ontving van klaagster gegevens aan de hand waarvan door hem de suppletieaangiften omzetbelasting 2016 en 2017 werden gedaan. In de door klaagster verzorgde kwartaalaangiften omzetbelasting over de jaren 2016 en 2017 werd slechts eenmaal (voor een gering bedrag) melding gemaakt van verkopen naar een andere lidstaat. In beginsel mocht beklagde, zoals hij heeft gedaan, bij de beoordeling van de vraag of zijn (verdere) dienstverlening aan klaagster verantwoord was, uitgaan van de juistheid van de hem door klaagster verstrekte gegevens. Dat van beklagde, zoals de Raad in ander verband heeft geoordeeld in 4.14, op enig moment had mogen worden verwacht dat hij bij klaagster zou hebben doorgevraagd over de afstandsverkopen van klaagster, maakt dat niet anders, te meer nu ook indien beklagde zou hebben doorgevraagd dit de verplichting tot het indienen van de suppletieaangifte, zoals feitelijk door beklagde opgesteld, niet zou hebben weggenomen aangezien – naar niet in geschil is – beklagde ook voor de verkopen aan particuliere afnemers in België facturen heeft uitgereikt waarop zij (Nederlandse) BTW heeft vermeld.

4.26 De klacht vermeld in onderdeel 3.1.2 acht de Raad ongegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.27 Op grond van al het voorgaande zijn de klachten vermeld in onderdeel 3.1.1 beide gegrond en is de klacht vermeld in onderdeel 3.1.2. ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.28 De Raad overweegt dat de klachten in onderdeel 3.1.1. met name gegrond worden bevonden als gevolg van een gebrekkige vastlegging en communicatie van de zijde van beklagde. Omtrent de feitelijke

gang van zaken bij de besprekingen van de jaarrekeningen is door de Raad geen duidelijkheid kunnen verkrijgen. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 14, vierde lid van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklaagde. De Raad zal overeenkomstig besluiten.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € 500,00. Deze kosten komen ten laste van beklaagde. Door de Vereniging dient aan klagster het door haar voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klachten zoals verwoord in onderdeel 3.1.1 onder letters a en b gegrond,
- verklaart de klacht zoals verwoord in 3.1.2 ongegrond,
- waarschuwt beklaagde,
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 500 en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € 500 uiterlijk binnen veertien dagen na het in kracht van gewijsde gaan van deze uitspraak dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 294-2019, en
- bepaalt dat de door klagster gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, P.T. van Veen RA RB en mr.drs. C.J. van Zijp RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling als secretaris.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagster en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagster, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening digitaal (rb.klachtregeling.nl) beroep instellen bij:

de Raad van Beroep van de Register Belastingadviseurs

Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het beroep is gericht;
 - d. de gronden van het beroep.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.